

Czarny Kocioł Jagniątkowski

Jagniątków (przystanek MZK Dom Hauptmana) – **szlakiem niebieskim** – Trzecia Droga – **szlak niebieski** - Paciorki– Rozdroże pod Śmielcem – **zielony szlak** - Czarny Kocioł Jagniątkowski – Ścieżka nad Reglami – Petrowka – Jagniątków

Trasa liczy około 12 km, zajmie nam ok 4 - 5 godzin minimum. Wrócić można komunikacją miejską z Jagniątkowa. Wycieczka do Czarnego Kotła Jagniątkowskiego to propozycja zarówno dla spacerowiczów, jak i bardziej wprawionych turystów.

Do Jagniątkowa można dojechać komunikacją miejską (linią nr. 15. Rozkład jazdy dostępny na stronie: mzk.jgora.pl lub własnym transportem). Wycieczkę rozpoczynamy z przystanku „Dom Gerharta Hauptmanna”. Odnajdujemy niebieski znak turystyczny, wzdłuż którego będziemy podążać. Trasa wiedzie przez osiedle domków, gdzie dochodzimy do granic Karkonoskiego Parku Narodowego. Przekraczając granice parku należy pamiętać o zakupie biletów wstępu (więcej informacji: <https://kpnmab.pl/opłaty-i-znizki>).

Spacer wiedzie wzdłuż ścieżki przyrodniczej. Jej początek jest przy budynku Karkonoskiego Banku Genów znajdującego się przy ulicy Myśliwskiej 9a. Jest to obiekt, który łączy funkcje szkoły leśnej, żywego banku genów rzadkich i zagrożonych gatunków roślin i zwierząt, a także miejsca edukacji ekologicznej.

Idąc niebieskim szlakiem podążamy Koralową Ścieżką. Prowadzi ona z Jagniątkowa na wierzchołkę Karkonoszy. Koralowa Ścieżka jest poprowadzona zachodnim zboczem doliny Wrzosówki. Ścieżka nosiła swego czasu miano Góralskiej a nawet Zbójcekiej, ze względu na działalność rabunkową osadników z polskich Beskidów Zachodnich.

Nazwa grupy skalnej, tzw. Paciorków i wiodącej do nich Koralowej Ścieżki według przekazów miejscowej ludności miała pochodzić od rosnącego tutaj bzu koralowego. Prawdopodobnie geneza nazwy szlaku jest jednak inna. Historyczne zapisy mówią bowiem o miejscu zwanym Goralensteine, nie zaś Korallensteine. Na przełomie XVIII/XIX wieku, na podstawie rozporządzenia Fryderyka II Pruskiego, pracowali tu górale z polskich Beskidów Zachodnich, których lokalnie określano Goralen. Nierzadko trudnili się oni przemytem. Na zachód od Śnieżnych Kotłów mieli swoją kryjówkę, która nazywana była Weinkeller - najpewniej od przechowywanego tam wina zza austriackiej granicy. Być może nazwa Koralowa Ścieżka jest więc wynikiem pomyłki kartografa, który odczytując pismo niemieckie, uznał G za C, co przy stosowanym wówczas dekoracyjnym wykańczaniu liter nie było trudne. Dodatkowo „Corallen” kojarzyło się bardziej z „koralami”, natomiast „Goralen” dla rysownika nie oznaczało niczego konkretnego. I w taki właśnie, dość skomplikowany sposób, powstała nazwa Koralowej Ścieżki i leżących przy niej skałek Paciorków.

(źródło: https://kpnmab.pl/img/files/Wydawnictwa2/Ekosystemy_lesne.pdf)

Po ok 1h i 20 minutach docieramy na skrzyżowanie z III Droga, gdzie znajduje się wiata, w której można chwilę odpocząć. Znajduje się tu skrzyżowanie z czarnym szlakiem, który również prowadzi do wnętrza Czarnego Kotła Jagniątkowskiego. Obie ścieżki są atrakcyjne, jednak proponujemy iść za znakami niebieskimi natrafiając na ciekawą grupę skalną Paciorki, z której roztacza się niepowtarzalny widok na okolicę. Paciorki to grupa skałek zbudowanych z granitu. Większość z nich ma formę baszt i murów skalnych. Najwyższe osiągają 12 metrów wysokości. Na powierzchniach skałek wykształciło się kilkadziesiąt kociołków wietrzeniowych w różnych stadiach rozwoju.

Punkt Widokowy na Skałkach Paciorki

Czy zastanawialiście się, jak powstały te charakterystyczne dla Karkonoszy skałki? Granitowa skałka to jeden z najciekawszych elementów rzeźby tych gór. Za jej powstanie odpowiedzialne są procesy, które rozpoczęły się już 300 milionów lat temu! Wtedy to gorąca magma z wnętrza ziemi wdarła się w otaczające skały, a następnie powoli zastygła, tworząc skałę granitową. Magma krzepła na wielkiej głębokości (8-10 km), a proces ten mógł trwać nawet około 45 milionów lat. Granit jest najbardziej rozpowszechnioną skałą w Karkonoszach. Składa się z trzech podstawowych minerałów: kwarcu, skalenia i biotyty.

Szlak biegnie lekko pod górę drewnianymi kładkami przez las regla górnego. Docieramy do Rozdroża pod Śmielcem. Tu skręcamy na szlak zielony zwany też Ścieżką nad Reglami. Po pokonaniu tego krótkiego odcinka docieramy na dno Czarnego Kotła Jagniątkowskiego.

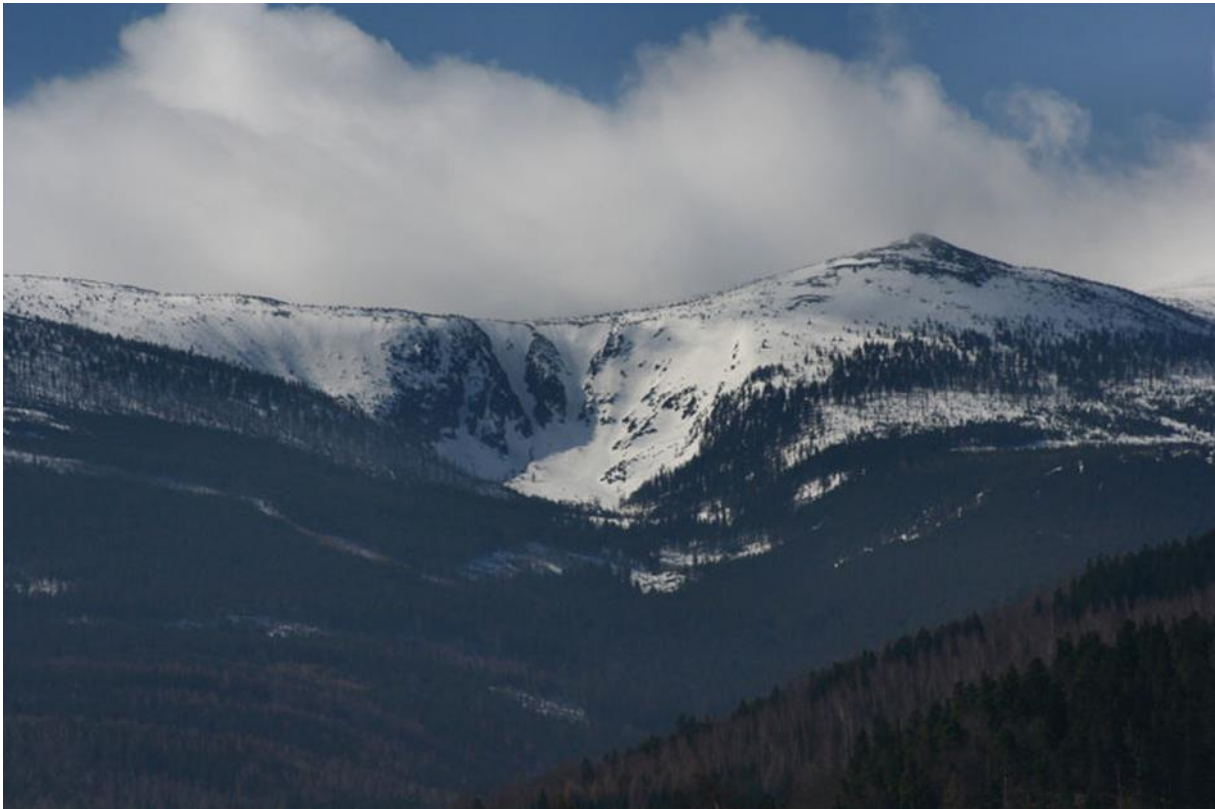

Przez kocioł przebiega drewniana kładka, z której możemy podziwiać wyjątkowość tego miejsca. Jest to łagodnie wykształcony kocioł polodowcowy. Kocioł podcina zbocza Śmielca i Czeskich Kamieni. Jego skalne ściany wyżłobione kilkoma żlebami, mające po kilkadziesiąt metrów wysokości, opadają stromo skalnymi stopniami do polodowcowego dna z moreną czołową najmłodszego etapu zlodowacenia. Zbocza kotła porasta bogata roślinność górską, łąkowa i naskalna – sasanka alpejska, pierwiosnka maleńka, kosodrzewina. Kocioł stanowi ścisły rezerwat o powierzchni 22 ha, w którym chronione są formy skalne oraz bogata roślinność łąkowa i naskalna. Kocioł swoją nazwę zawdzięcza wcześniej topniejącej pokrywie śnieżnej, która utrzymuje się tu do początku czerwca.

Na dnie Kotła położona jest niewielka górską łąka - Jaworowa Łąka. Nazwa łąki pochodzi od rosnącego w tym miejscu starego okazu klona jawora. Z łąki wypływa górski potok Wrzosówka.

Ponadto w Czarnym Kotle Jagniątkowskim znajduje się "Wędrujący Kamień" - spory głaz, który przez lata zmienia swoje położenie schodząc w stronę Jagniątkowa.

Czarny Kocioł Jagniątkowski

Powrót proponujemy zielonym szlakiem dochodzącym do czarnego szlaku tzw. Petrowki. Jest to droga leśna, której nazwa pochodzi od czeskiego schroniska Petrovka. Od Rozdroża Pod Jaworem do Jagniątkowa – Pertowka – mamy do pokonania ok 8km. Trasa kończy się tuż przy przystanku MZK „Agnieszkowska”.

<https://mapa-turystyczna.pl/route?q=50.8179090,15.6102100;50.7989080,15.5926570;50.7881040,15.5847610;50.7862670,15.5872120;50.7805790,15.6181380;50.8114570,15.6192970;50.8220520,15.6169470#50.80088/15.61604/13>